

Народна кухиња у Бијелом Пољу: Све више невољника - свакодневни оброк за 90 породица

Народна кухиња “Милева Војводић”, под патронатом Црквене општине Бијело Поље, ради пуном паром. Протојереј-ставрофор Дарко Пејић каже да је подјела помоћи у овом периоду још више појачана.

– Знамо да су времена тешка и да се све теже живи. Имамо сталне посјете породицама којима је наша помоћ неопходна. Тренутно за 90 породица свакога дана носимо храну. Кувану храну им довозимо до куће, у градском и приградском подручју, а имамо преко 100 породица којима носимо једнократну помоћ. И то пет-шест пута годишње. То су породице из удаљених села до којих не можемо свакога дана стићи – истиче Пејић. Он додаје да се чини жртва да нико у овом тешком времену не остане гладан.

– Ми смо се надали, кад смо отворили Народну кухињу, да ће доћи боља времена и да ћемо се моћи окренути неким другим видовима помоћи, као што је стварање услова за лакши живот породица. Нажалост, пандемија је

допринијела да се многи наши суграђани боре за голи живот, за опстанак, да се прехране и преживе. Тенденција раста корисника је још већа.

Гледамо да заштитимо оне најугроженије. Тамо гдје је велико сиромаштво, самохране породице и болесне – каже он.

Истиче да су у прошлој години подијелили 20 хиљада obroka.

– Ове године ће бити још више. Тешка су времена и зато апелујем на све људе који имају и могу да помогну, да пружи руку помоћи. Да учинимо напор да нико не буде гладан. То је пола добра, посебно да је дијете у сувом и да је сито. Можда је срамота да у 21. вијеку причамо о овоме, али ово је наша стварност, да се боримо за опстанак људи. Дијелимо основне животне намирнице, обавезно брашно, али и пешкире, ћебад, детерџент, течност за судове, сапун и слично. Свакоме ко нам се обрати, ма које вјере био, помажемо колико можемо. Знамо да су потребе пуно веће, али су ово тренутне могућности које Црква има. Захвалан сам свим досадашњим донаторима, приложницима и добротворима, који помажу и труде се. Упоредо, Црква се брине о многочланим породицама које немају услова за живот да им обезбиједи кров над главом. Надамо се да ће у будућности бити мање ове социјалне бриге, а више да стварамо услове за живот достојан човјека. Да људи раде и зараде својим радом, да не зависе од нас и од тога да ли ћемо им ми донијети оброк. Да нико више не буде гладан – казао је отац Дарко Пејић.

Истиче да им неизмјерно задовољство представља то што људи којима однесу храну и друге потрештине знају да нису заборављени и препуштени на милост и немилост.

Захвални за сваки вид помоћи

На помоћи Народне кухиње захвалан је Милорад Тврдишић, који живи са дванаесточланом породицом у насељу Недакусе, истичући да им та помоћ пуно значи. Миодраг Рутовић, који живи као самац у стамбеној згради за социјалне случајеве на Рибаревинама, истиче да би тешко могао опстати у животу да му није помоћи од Народне кухиње. Захвални су и остали корисници услуга Народне кухиње.

– Много се обрадујем, не можеш ни да претпоставиш колико ми значи ова помоћ. Имам мужа и болесног сина који иде на дијализу. И хљебу се обрадујем, јер не морам да трошим струју и дрва, казала је Станисава Фурунџић из Расова. Захвалан је и Вукоман Крговић који живи у насељу

Расадник. Зорица Грдинић Рабреновић такође тешко живи у Расову са троје малољетне дјеце.

mitropolija.com